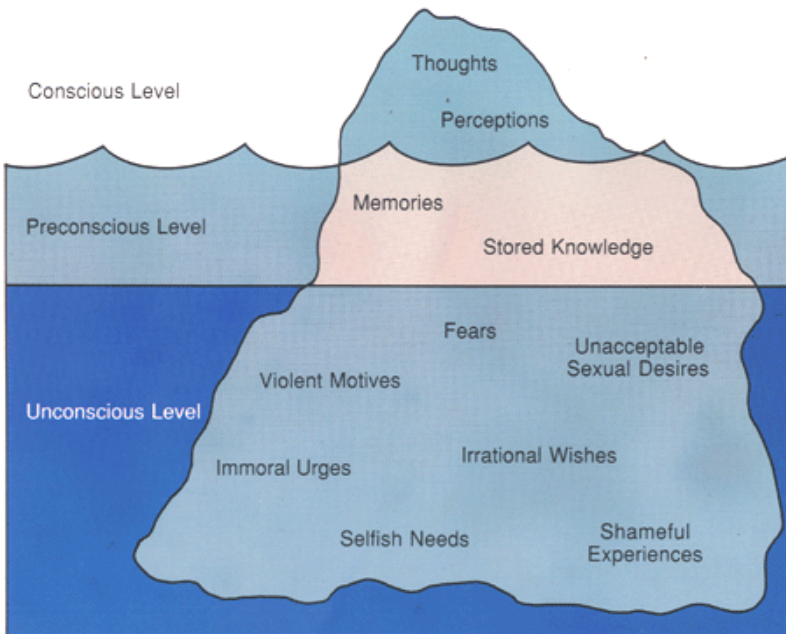

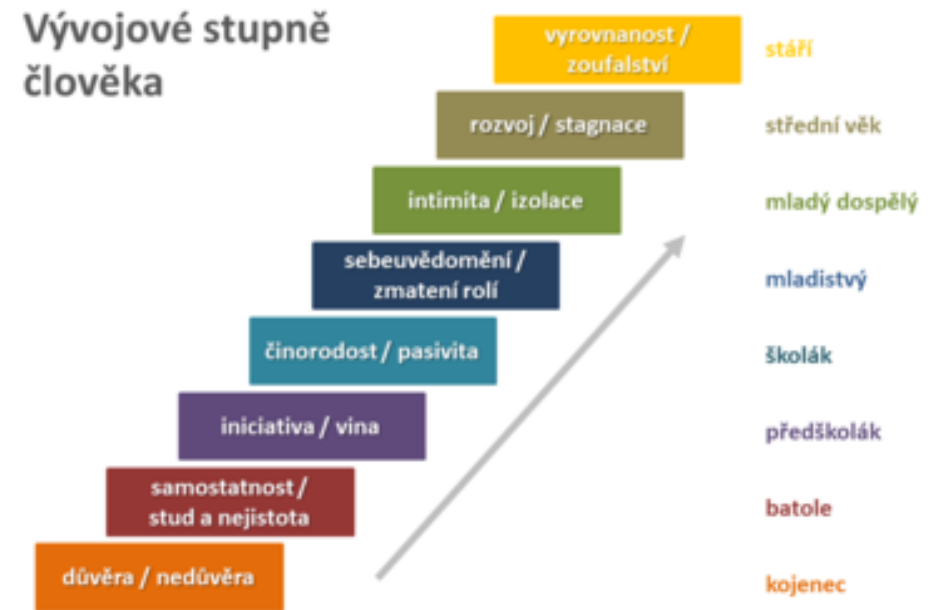
Psychoanalytick
é a
humanistické
směry 2

Psychoanalytické směry – Freud, Jung, Erikson

PERS 5 Freud's View of the Human Mind: The Mental Iceberg

- Archetypy
- Stařec – muž
- Žena
- Persona
- Stín

Podvědomí ID

Ukládání traumat:

Být hodné dítě

Výchovné modely – traumatizující

Zlobit – jinak nic neznamenam, nevšimnou si mě

Jak se mnou vychovávající osoby mluvily

Jak se ke mně chovaly

Vědomí - ego

To co prožíváme vědomě

Znalost běžných norem společnosti

Reagují na aktuální stav

Chybí proaktivní směr

Nadvědomí - superego

- Životní hodnoty
- Život na dávkách je smyslem – nevím si s sebou rady
- Hledání vlastní hodnoty – i přes zlobení (etiketizace)
- Splnit očekávání

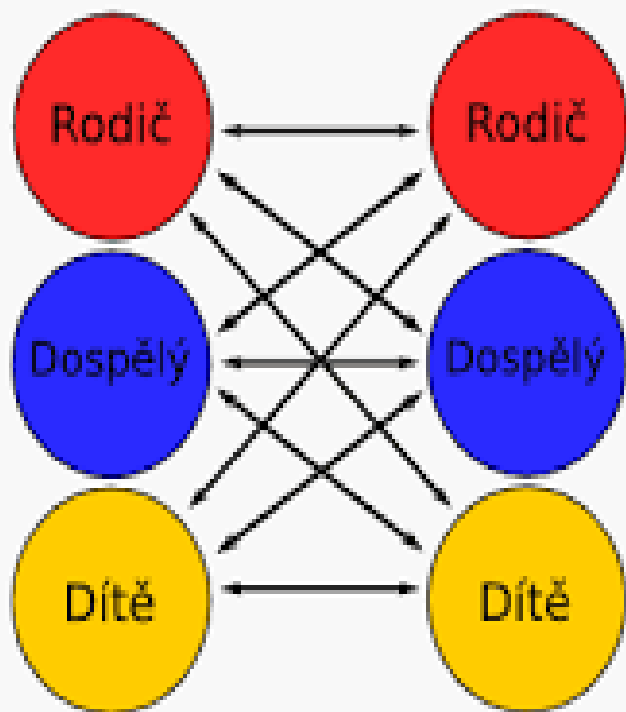
Životní styl

- Na základě těchto tří modelů žiju život
- Vybírám si partnera
- Chovám se tak sám k sobě:
 - Umět si odpustit (archetyp démona)
 - přijmout seberozvoj – archetyp ženy, starce

Cíle psychoanalytických směrů

- Nevědomé učinit vědomým
- Uzavřít neuzavřená vývojová stádia
- Posílit schopnost vyrovnat s požadavky společnosti

Humanistické směry – psyché, duše

- Berne - hry
- Rogers – mám potenciál změny
- Osobnost je stále v procesu změny
- Harris

Přístup orientovaný na klienta – systemický přístup

Přístup zaměřený na
řešení

Dle Úlehly – se jedná
o ucelený model, má
specifický způsob
myšlení

základem je osoba
sociálního
pracovníka a jeho
konání

Radikální konstruktivismus

- Svět, který prožíváme, a který prezentujeme, je jen naším světem
- V kontaktu s druhými, tento náš svět upevňujeme a sladujeme – zřídka měníme, spíše jen korigujeme, nebo utíkáme
- Prostředí jak jej vnímáme, je naší myšlenkou
- Základní úkol – přijmout, že naše prezentace světa (problému), je jen naším pohledem, jedním z mnoha možný
- Jazyk je hlavním konstruktem naší reality – lingvistika pacienta

Sociální pracovník z pohledu systemiky

- Je důležitější se učit, než lpět na již dosažených znalostech
- Osobní zkušenost je více, než všeobecně uznávané informace
- Sociální pracovník, hledá dialog mezi normami společnosti a přáním klienta
- Reflektuje svou pozici – přebírá role – učitel, rodič, dítě, nebo je dospělý?

Otázky pro sociálního pracovníka - Úlehla

- Přijímám zodpovědnost za to, co činím?
- Co je pro mne znamením úspěchu v práci?
- Vyjasňuji soustavně své poslání?
- Za co nesu odpovědnost a co je odpovědnost klienta?
- Jsem dostatečně pohyblivý, aby se mi dařilo vidět situaci z rozličných pohledů?

Jaké jsou normy společnosti v naší kazuistice?

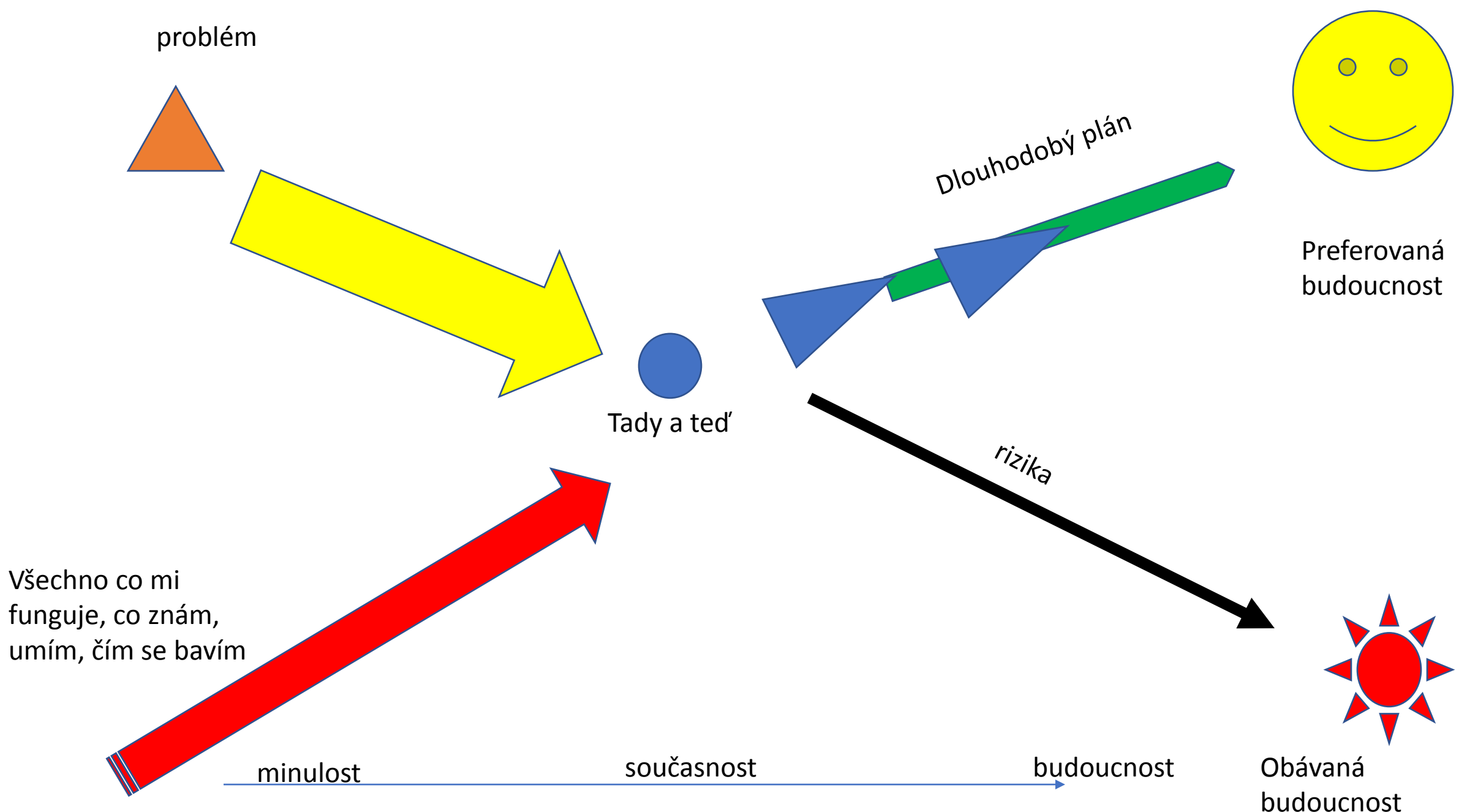
- Způsob života dospělých
 - Způsob života dětí
 - Způsob života rodiny
 - Způsob života komunity
-
- Za co nesu odpovědnost?

Systemický rozhovor - Úlehla

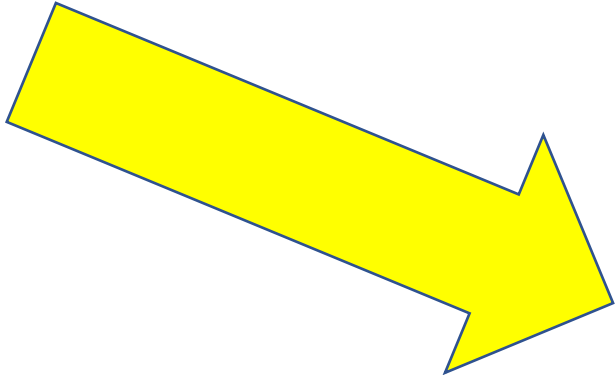
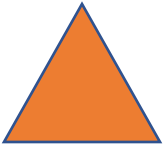
- Příprava – před samotným setkáním
- Malý rozhovor – small talk, otevření, pocit důvěry
- Dojednávání – co může pracovník nabídnout, co chce klient
- Ukončení
- Příprava na další jednání

Diagnostika rodiny

Klientova situace z hlediska času	Zaměření na problém	Zaměření na řešení
Minulost	Minulá selhání	Minulé úspěchy
Současnost	Přítomné nedostatky	Přítomné zdroje
Budoucnost	Budoucí omezení	Budoucí možnosti

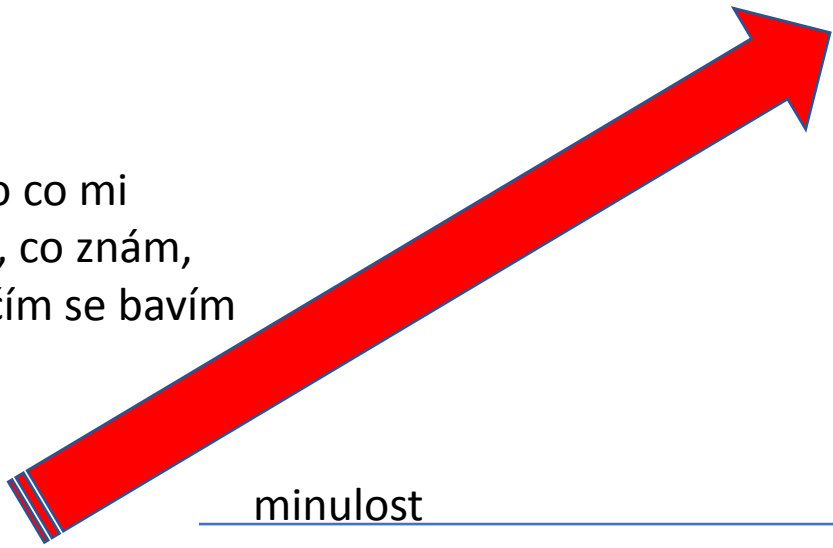

problém

Tady a teď

Všechno co mi funguje, co znám, umím, čím se bavím

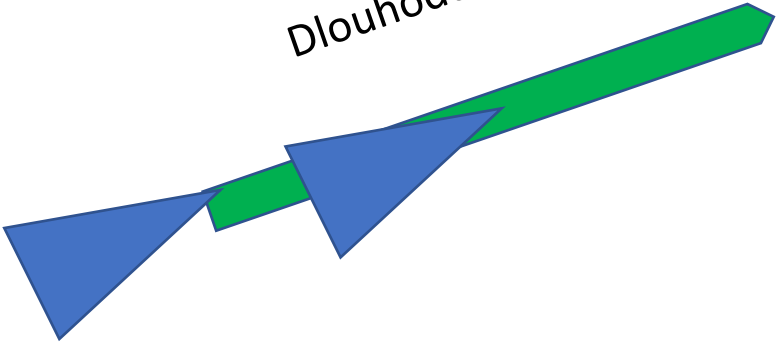

minulost

současnost

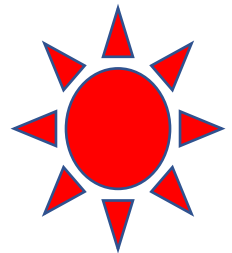
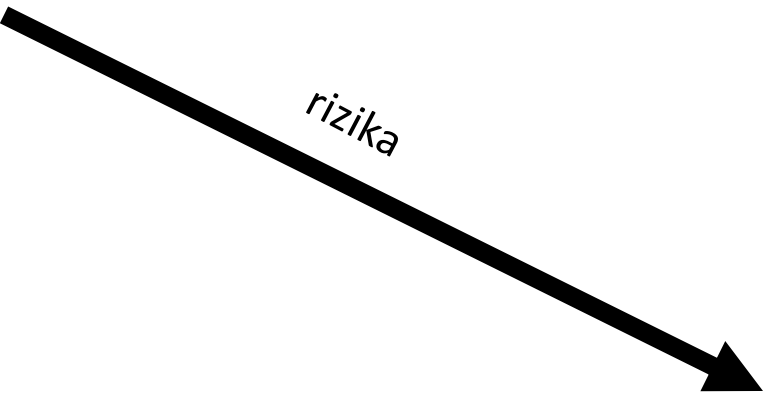
budoucnost

Dlouhodobý plán

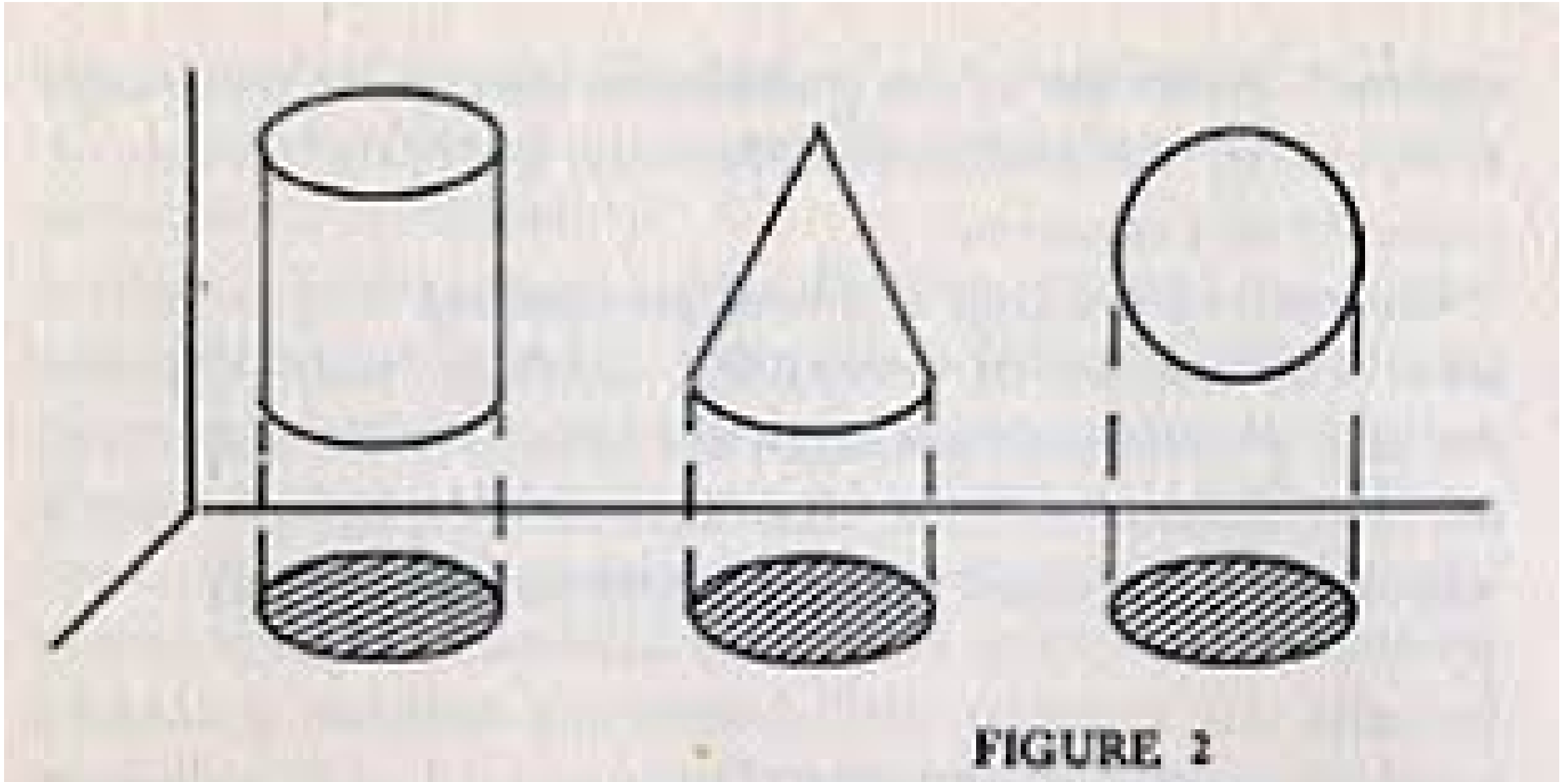
Preferovaná budoucnost

rizika

Obávaná budoucnost

Logoterapie – proces pohledu na věc

Stav mysli sociálního pracovníka

- Tupé prázdno – nevím jak pokračovat
- Osvícené jasno
- Svoboda možností
- Když nevíte jak dál, mlčte, shrnujte,

Stanovení cíle

- Významný pro klienta
- Raději více malých, než jeden velký a složitý
- Popisují konkrétní chování
- Popisují to co klient chce, než to co nechce
- Pojednávají o začátku něčeho nového
- Realistický – „cíl nebudu již nikdy pít“ může spíše přinést zklamání
- Dosažen na základě klientova úsilí, které je sociálním pracovníkem oprávněně oceněno.

Základní systemické postoje, hodnoty a dovednosti

- Být nakažlivě zvědavý
- Postarat se o svůj i klientův pocit bezpečí
- Ocenění, potvrzení a zplnomocnění klienta
- Podněcovat proces změny

Změna probíhá

- Na úrovni emocí
- Na úrovni jednání
- Na chování druhých – jak pozná vaše okolí, že se děje změna

Zásady

- Nespravuj co není rozbité
- Posiluj to co funguje
- Když něco nefunguje, dělej něco jiného

Preferovaná budoucnost – práce ve skupině

kazuistika

- Kde by jste se viděli za 5,10 let
- Co k tomu potřebujete
- Co umíte
- Jak to co umíte můžete využít k tomu co potřebujete
- Kdo vám může pomoci
- Jak poznáte, že se změna děje:
 - Emočně
 - Situačně
 - Jak to pozná vaše okolí

Úkoly sociálního pracovníka - pomáhat

- lidem v reflexi sebe sama
- v odhalování významů, které pro ně prožívaná situace může mít
- chápat i to, jak jejich interpretace světa a zkušeností na ně zpětně působí

- Předpoklad, že názory, postoje a interpretace každého jednotlivce jsou platné a cenné.
- Spjatý s konstruktivistickým pohledem
- Soc. pracovník pomáhá odhalovat svým klientům různé významy jejich zkušeností
- S klientem se jedná partnersky, jako s expertem na vlastní život.
- Očekává se vyšší míra zaujetí se případem

- optika subjektivity,
 - důraz na kreativitu,
 - svobodná bytost.
-
- Co se za jakých situací děje, nikoliv proč.

Proces práce s klientem

- Klient (pacient) nerozeznává své problémy. Netouží po změně ani růstu. Komunikuje jenom o vnějších věcech.
- Klient stále mluví o neosobních tématech. I když mluví o svých pocitech, prezentuje je bez vztahu k sobě nebo o nich mluví jako o dávné minulosti.
- Klient se začíná uvolňovat, mluví o svých dřívějších pocitech, o minulých zkušenostech.
- Klient už mluví o svých pocitech v přítomnosti. Prožívání je spontánnější, začíná si uvědomovat chyby ve způsobu zpracování dosavadních zkušeností. Toto stadium bývá delší.
- Klient mluví o svých pocitech otevřeně, připouští si je, nevyhýbá se jim. Poznává rozdíl mezi sebepojetím a svým prožíváním.
- Prožívání probíhá plně v přítomnosti. Často se klient i zalekne svých pocitů. Poznává nové části sebe, což vede k trvalé změně. Vše je upřímné, doprovázené fyziologickými jevy. Tato fáze je tedy rozhodující pro změnu.
- V této fázi by měl být jedinec plně fungující osobou. Klient přijímá sebe, důvěřuje svému prožívání, řídí se jím. Dokáže akceptovat své pocity. Jedinec by měl být schopen se dál rozvíjet, poznávat sám sebe.

Základ

- Nedirektivní přístup – direkce – postoj rodiče, učitele, experta na klientův život
- Umožnit dospělý postoj pro klienta